

سه‌شنبه ۲۲ مهر ۱۴۰۴
وطن‌امروز | شماره ۴۲۳۶

ورزشی

گزارش

تونکارا؛ پدیده ۱۵ساله گامبیایی که بارسلونا او را یامال آینده می‌داند

ستاره بعد لاماسیا

در لاماسیا همیشه نسل تازه‌ای در راه است؛ نسلی که هر بار یادآور روزهایی است که مسی، ژاوی و اینیستا از همین زمین تمرین یا به جهان فوتبال گذاشتند. حالا چشم کاتلان‌ها به پسر نوجوانی دوخته شده که از آفریقا آمده و قرار است ادامه‌دهنده مسیر لامین یامال باشد؛ ابریم تونکارا، مهاجم ۱۵ ساله‌ای با تکنیک، سرعت و ذهنی فراتر از سنش.

■ **پسر گامبیایی باقلب اسپانیایی**

تونکارا در گامبیا به دنیا آمد اما از سال ۲۰۱۷ در اسپانیا زندگی می‌کند. او خیلی زود تابعیت اسپانیایی گرفت و حالا پیراهن تیم ملی زیر ۱۷ سال اسپانیا را بر تن دارد. در آخرین بازی‌های انتخابی قهرمانی اروپا، در ۲ مسابقه ۳ گل زد و یک پاس گل داد؛ آماری که برای بازیکنی در این سن، حیرتانگیز است. همین عملکرد باعث شد رسانه‌های اسپانیا او را «یامال جدید» بنامند.

■ **نبوغ در لاماسیا**

لاماسیا بارها ستارگان بزرگ ساخته اما مربیان آکادمی می‌گویند تونکارا از آن دست استعدادهایی است که هر چند سال یک بار پیدا می‌شوند. او مهاجمی با تکنیک بالا، حرکات سریع و انفجاری و هوش تاکتیکی استثنایی است؛ بازیکنی که همیشه چند ثانیه زودتر از حریف می‌فهمد توپ به کجا می‌رود.

در تمرین‌ها معمولاً با بازیکنان بزرگ‌تر بازی می‌کند و حتی در برابر فوتبالیست‌هایی که ۴-۳ سال از او مسن‌ترند، اعتماد به نفسش را از دست نمی‌دهد. مربیانش او را به عنوان «بازیکنی با مغز تاکتیکی کامل» یاد می‌کنند.

■ **جهش برق‌آسا**

در طول یک سال گذشته، تونکارا با سرعتی چشمگیر در ده‌های سنی بارسارشد کرده است. وی از تیم زیر ۱۵ سال، تنها طی چند ماه به رده نوجوانان باشگاه رسید و حالا یکی از مهرهای کلیدی تیم جوانان بارسلونا است. او در ۳ بازی اخیرش برای این تیم یک گل زده و در لیگ قهرمانان جوانان اروپا نیز برای نخستین بار مقابل پاری‌سن‌ژرمن به میدان رفت. تنها ۱۲ دقیقه بازی کافی بود تا نگاه همه را به خود جلب کند.

■ **آینده درخشان**

از همان نخستین روزهای حضورش در لاماسیا، مربیان متوجه تفاوتش با سایر بازیکنان شدند؛ آرام، خندان و در عین حال مصمم. او نه تنها در زمین، بلکه بیرون از آن هم انضباط و شخصیت حرفه‌ای‌اش را نشان داده است. بارسلونا حالا در سکوت، آینده‌اش را می‌سازد. در حالی که لامین یامال تازه در حال درخشش در تیم اصلی است، مدیران آکادمی باور دارند تونکارا می‌تواند ظرف یکی دو سال آینده در نوکمپ کنار او بازی کند و دوباره، روزهای طلایی لاماسیا را زنده کند.

خبر

واکنش قلعه‌نویی پس از شکست برابر روسیه راضی‌ام!

در شبی که تیم ملی فوتبال ایران با نتیجه‌ای نزدیک برابر روسیه شکست خورد، امیر قلعه‌نویی از نمایش شاگردانش دفاع کرد و این دیدار را گامی ارزشمند در مسیر آماده‌سازی برای جام‌جهانی دانست. سرمربی تیم ملی اگر چه از نتیجه راضی نبود اما بیشتر از هر چیز بر جنبه‌های فنی و تجربه‌اندوزی این مسابقه تأکید داشت؛ نشانه‌ای از نگاه واقع‌گرایانه او در روزهایی که انتظارها از تیم ملی همچنان بالاست.

در نشست خبری پس از بازی، قلعه‌نویی ابتدا به رقیب تیریک گفت و بسازی را «تاکتیکی و جذاب» توصیف کرد: «این برد را به تیم روسیه و تماشاگرانش تبریک می‌گویم. مسابقه‌ای بود که هر ۲ تیم می‌توانستند برنده شوند. ما فرصت‌های خوبی داشتیم اما روسیه در استفاده از موقعیت‌هایش موفق‌تر بود. به بازیکنانم خسته نباشید می‌گویم، بویژه در نیمه دوم که زیر فشار ۴۵ هزار هوادار، نمایش قابل قبولی ارائه کردند».

سرمبی تیم ملی با اشاره به بهبود عملکرد ایران در نیمه دوم گفت: «برنامه‌های تاکتیکی‌مان را در نیمه دوم بهتر اجرا کردیم و به گل رسیدیم. حتی می‌توانستیم گل دوم را هم بزینم اما برخلاف جریان بازی گل خوردیم. با وجود این از نمایش بازیکنانم رضایت دارم. تغییرات خوبی انجام دادیم و در مجموع عملکرد تیم را مثبت ارزیابی می‌کنم». قلعه‌نویی اختلاف سطح آمادگی ۲ تیم را نیز یادآور شد: «لیگ روسیه در هفته یازدهم است اما لیگ ما هفته ششم را پشت سر گذاشته. طبیعی است بازیکنان آنها هماهنگ‌تر باشند. ضمن اینکه چند بازیکن مصدوم داشتیم و ناچار شدیم از بازیکن ۱۹ ساله‌مان (کسری طاهری) استفاده کنیم. با این شرایط، عملکرد تیم ملی از نظر فنی قابل قبول است».

او در پاسخ به پرسشی درباره ارزش این بازی تدارکاتی برای آماده‌سازی تیم ملی گفت: «قطعا بازی با روسیه محک خوبی‌بود. چنین دیدارهایی که تیم در آن تحت فشار قرار می‌گیرد، به ما کمک می‌کند تا نقاط ضعف‌مان را بشناسیم. روسیه در ۲۰ بازی اخیرش نتایج خوبی گرفته و دیدار امشب پایایی بود. این تجربه برای آماده‌سازی ما پیش از جام جهانی بسیار مفید است».

قلعه‌نویی همچنین به روابط دوستانه فوتبالی میان ایران و روسیه اشاره کرد و از احتمال میزبانی دوباره از این تیم خبر داد: «۲۸ سال و نیم پیش در تهران میزبان روسیه بودیم. اگر شرایط فراهم شود، باز هم از این تیم دعوت می‌کنیم. روسیه حریف قدرتمندی است و بازی با آن می‌تواند برای تیم ملی بسیار مفید باشد». در پایان، سرمربی تیم ملی از میزبانی خوب روس‌ها و حمایت هواداران ایرانی در ورزشگاه تشرک و ابراز امیدواری کرد تیمش با اصلاح جزئیات و تمرکز بیشتر در ۸ ماه پیش‌روی رو، با آمادگی کامل وارد رقابت‌های جام جهانی شود.

شاید کسی تصور نمی‌کرد در آستانه فینادی جدید، نیمکت تیم ملی ایران شاهد چهره‌ای مطرح از فوتبال اروپا باشد اما فوتبال همیشه غافلگیرکننده است. یکشنبه در دوبی، مردی با پیشینه‌ای درخشان از سری آ تا سوپرلیگ ترکیه، قدم به اردوی تیم ملی ایران گذاشت؛ سالواتوره فوتی، مربی ۳۷ ساله ایتالیایی و از نزدیک‌ترین یاران ژوزه مورینیو در رم و فترباغچه، حالا در آستانه دستیاری امیر قلعه‌نویی قرار دارد.

■ **فصل تازه تیم ملی**

بر اساس هماهنگی‌های انجام‌شده، فوتی در اقامتگاه تیم ملی ایران در دوبی حاضر شد تا گفت‌وگوهای نهایی خود را با مدیران فدراسیون فوتبال کشورمان انجام دهد. این مذاکرات، آخرین گام برای رسمی شدن حضور او به عنوان مربی جدید تیم ملی است؛ حضوری که از فینادی آینده به‌طور رسمی آغاز می‌شود.

امیر قلعه‌نویی شخصا خواهان جذب فوتی شده است. سرمربی ایران در ماه‌های اخیر تأکید داشته تیم ملی نیاز به نگاهی تازه و دانش مدرن تمرینی دارد تا روندی متفاوت نسبت به گذشته در زمین پیاده شود.

درخشش یک قهرمان همیشه با مدال و مقام سنجیده نمی‌شود. گاهی یک نگاه، یک حرکت ساده یا یک لبخند صادقانه در ذهن مردم ماندگار می‌ماند. آنچه در لاس‌وگاس رخ داد، نه فقط یک رقابت بدنسازی که صحنه‌ای برای نمایش روحیه و اخلاق ایرانی بود. هادی چوپان، همان «گرگ پارسی» معروف، بار دیگر ثابت کرد قهرمانی واقعی، روی سکو معنا نمی‌شود، بلکه در رفتار و منش انسانی ریشه دارد.

■ **ادامه افسانه پارسی در لاس‌وگاس**

مستر المپیای ۲۰۲۵ در حالی برگزار شد که چشمان میلیون‌ها نفر در سراسر جهان به استیج در خشان لاس‌وگاس دوخته شده بود. در میان انبوه عضلات و نورهای خیره‌کننده، ۳ نام برای ایرانیان از همه مهم‌تر بود: هادی چوپان، پهلوز تابانی و میثم اسکندری. آنها با پرچم ایران، غرور ملی و امید به درخشش، پا به صحنه گذاشتند.

اماثل همیشه، چشم‌هایشتر به‌چوپان دوخته‌شده؛قهرمانی که سال ۲۰۲۲ تاریخ‌ساز شده بود و حالا برای بازپس‌گیری تاج خود آمده بود. رقابت فشرده بود، بدن‌ها بی‌نقص و داوران سرد و دقیق اما در پایان، درست مثل ۲ سال گذشته، نام‌درک لاسفورد به عنوان نفر نخست اعلام شد و چوپان دوباره بر پله دوم ایستاد.

■ **ثانیه‌های سکوت، لحظه‌های جاودان**

وقتی نام قهرمان اعلام شد، سکوتی کوتاه همه چیز را در خود بلعید. هادی سرش را پایین انداخت، چهره‌اش آرام اما غمگین بود. شاید در دلش هزاران حس متناقض موج می‌زد

ادامه از صفحه اول

از سوی دیگر، ترامپ در حالی مدعی است موافقت ایران با پایان جنگ در غزه، ناشی از جنگ ۱۲ روزه است که ایران شامگاه شبه دعوت او برای حضور مقامات جمهوری اسلامی در نشست شرم‌الشیخ را رد و با این اقدام، یک بار دیگر ترامپ را تحقیر کرد. این تصمیم دقیق ایران نیز نشان‌دهنده موضع قدرت و اقتدار ایران پس از جنگ ۱۲ روزه است.

بنابراین در کنار ادعای دروغ از بین بردن برنامه هسته‌ای ایران، ادعای ترامپ درباره دلیل موافقت ایران با پایان جنگ در غزه نیز دروغ آشکار است. البته به واسطه شخصیت ترامپ و ماهیت دروغگویی‌های او، این قبیل ادعاهای خلاف واقع، یک رویه همیشگی در رفتار سیاسی او به شمار می‌رود. او یک گونه منحصربه‌فرد در میان سران جهان به شمار می‌رود و بسان پادشاه لختی است که همگان او را لخت و عور می‌بینند اما او در اوهامش تصور می‌کند جامه ابریشم بر تن کرده!

■ **مردی از فوتبال ایتالیا**

فوتی از سال ۲۰۱۶ وارد عرصه مربیگری حرفه‌ای شد و خیلی زود در کنار مارکو جیامپائولو، یکی از مربیان صاحب‌سبک فوتبال ایتالیا، تجربه اندوخت. حضور در تیم‌هایی چون سمپدوریا، میلان و تورینو باعث شد این مربی جوان با فلسفه تاکتیکی فوتبال ایتالیایی به‌خوبی آشنا شود.

اما نقطه عطف زندگی حرفه‌ای او سال ۲۰۲۲، رقم خورد؛ وقتی ژوزه مورینیو برای آغاز پروژه خود در آ.اس. رم، فوتی را به جمع دستیارانش افزود. همکاری با «قای خاص» نه‌تنها اعتبار بین‌المللی برای فوتی به‌همراه داشت، بلکه فرصت لمس از نزدیک پیچیدگی‌های روانی و تاکتیکی فوتبال روز دنیا را فراهم کرد.

■ **۶ بازی برای تولد اعتماد**

در مقطعی از حضور مورینیو در رم، سرمربی پرتغالی به دلیل محرومیت چند هفته‌ای از حضور روی نیمکت بازماند. همان روزها بود که فوتی به‌عنوان نفر اصلی روی نیمکت نشست و تیم را رهبری کرد. حاصل کار، ۶ بازی بدون شکست بود؛ از جمله پیروزی مقابل اینتر و آتالانتا و تساوی ارزشمند برابر میلان. در همان روزها، سرار آزمون نیز عضو رم بود و حالا پیوند دوباره‌اش با مربی ایتالیایی، می‌تواند خطرات آن روزها را زنده کند.

■ **از رم تا استانبول**

پس از پایان حضور مورینیو در رم، فوتی نیز همراه استادش راهی ترکیه شد تا در فترباغچه به فعالیت ادامه دهد. آنجا نیز نقش او در آماده‌سازی بدنی و طراحی تمرین‌های تاکتیکی ستایش شد. با این حال، جدایی مورینیو از فترباغچه و پیوستن او به بنفیکا، مسیر حرفه‌ای ۲ مربی را از هم جدا کرد. فوتی تصمیم گرفت برای مدتی دور از فشار نیمکت‌های بزرگ، روی پروژه‌های آموزشی و تحلیل بازی تمرکز کند تا تجربه‌اش را غنی‌تر سازد.

■ **نگاه ایران به فوتبال نوین**

فوتی حالا در آستانه چالشی کاملاً متفاوت قرار دارد. فوتبال ایران، با همه ظرفیت‌های فنی و محدودیت‌های ساختاری، محیطی تازه برای او خواهد بود. قلعه‌نویی امیدوار است حضور این مربی جوان اروپایی، الگوهای تمرینی جدید و نگاه علمی‌تری را وارد اردوهای تیم ملی کند؛ از مدیریت ریکاوری و تغذیه بازیکنان گرفته تا طراحی تمرینات با رویکرد مدرن.

از طرفی، ارتباط خوب فوتی با بازیکنان بین‌المللی می‌تواند به ارتقای انضباط و روحیه حرفه‌ای در اردوی تیم ملی کمک کند.

■ **همکاری با امیر؛ تجربه‌ای دوسویه**

اگرچه سبک مربیگری قلعه‌نویی مبتنی بر انگیزه،

هادی چوپان از مدال نقره تاقلب هواداران

قهرمان قلب‌ها

نمادینش را دریافت کرد اما آنچه بیش از هر چیز ارزش داشت، عشق بی‌قید و شرط مردم بود که از مرزها فراتر رفت.

در واقع، هادی این‌بار نه مدال طلا، بلکه چیزی ماندگارتر به‌دست آورد؛ احترام جهانی. او با اخلاق، تلاش و تواضعش نشان داد می‌توان هم «گرگ» بود، هم انسان.

■ **صدای همراهی از خانه**

پهلوز تابانی، دیگر بدنساز ایرانی حاضر در رقابت‌ها، در حالی که نتوانسته بود به فینال برسد، در پیامی احساسی در شبکه‌های اجتماعی نوشت: «برای من، هادی چوپان قهرمان واقعی است». این پیام در فضای مجازی توفان به پا کرد. در دیایی که رقابت‌ها اغلب با حسادت و فاصله همراه است، مهدی ۲ ورزشکار ایرانی تمدید مکانیسم ماشه را کاهش برد موشک‌های ایرانی به ۵۰۰ کیلومتر اعلام کردند.

بنابراین مشخص است منظور ترامپ از صلح با ایران، همان حالتی است که او پیش‌تر در میانه جنگ با ایران تحت عنوان «تسلیم» مطرح کرده بود. او در پستی ۲ کلمه‌ای در فضای مجازی خواستار تسلیم بی‌قید و شرط ایران شد؛ تسلیمی که پیش‌نیاز آن خلع سلاح ایران و از بین بردن توان بازدارندگی آن است و در ادامه باید موجب به رسمیت شناختن رژیم صهیونیستی از سوی تهران شود.

بنابراین آنچه او در کنست درباره آمادگی برای صلح با ایران

دستیار مورینیو برای عقد قرارداد با فدراسیون فوتبال ایران وارد دوبی شد

تقویت نیمکت

تعصب و شناخت دقیق از فوتبال ایران است اما حضور یک دستیار با سابقه کار در اروپا می‌تواند ترکیبی جذاب از تجربه بومی و دانش مدرن بسازد. فوتی می‌داند در ایران انتظارات همیشه بالا است و هر تصمیم فنی زیر ذره‌بین قرار می‌گیرد. او در نخستین گفت‌وگوهای خود با مدیران فدراسیون اعلام کرده آماده است «در کنار قلعه‌نویی یاد بگیرد و کمک کند».

■ **نگاه به آینده**

در صورت نهایی شدن قرارداد، فوتی از فینادی آینده رسماً به نیمکت ایران می‌پیوندد. مأموریت نخستش، تحلیل عملکرد تیم در دیدارهای اخیر و ارائه برنامه‌ای برای ارتقای سبک بازی خواهد بود. همکاری او با مربیان ایرانی دیگر، از جمله در بخش بدنسازی و آنالیز، می‌تواند چهره‌ای تازه از تیم ملی بسازد.

شاید حضور فوتی، آغاز مرحله‌ای نو در فوتبال ملی ایران باشد؛ مرحله‌ای که در آن تجربه ایتالیایی و انگیزه ایرانی در یک مسیر واحد قرار می‌گیرد.

ورود سالواتوره فوتی به اردوی تیم ملی در دوبی، تنها یک قرارداد نیست؛ نمادی است از گام تازه فوتبال ایران به‌سوی تعامل با دانش روز جهان. حالا باید دید این همکاری تا چه اندازه می‌تواند به تیم ملی جان تازه‌ای داده و مسیر تیم ملی را در مسیر رشد فنی قرار دهد.

■ **جوانی با عشق عمیق به مادر**

در کنار نام‌های بزرگ، میثم اسکندری نیز برای نخستین‌بار به مستر المپیا رسید. شاید تجربه کمش مانع درخشش نهایی نشد اما او هم به سبک خودش درخشید. میثم از آن دست ورزشکارانی است که هر بار پیروزی را با مادرش قسمت می‌کند؛ تصویری از او که پس از قهرمانی، در آغوش مادرش زانو زده، بارها در شبکه‌های اجتماعی پخش شده است. برای او، هر مدال یادآور عشقی است که در سایه دستان مادر معنا پیدا می‌کند.

■ **از کابل تا تهران، پیوند فارسی**

در این میان، علی بلال، قهرمان افغانستانی رقابت‌های فیزیک نیز با لبخند و فروتنی کنار ایرانی‌ها ایستاد. او دومین قهرمانی پیاپی خود را جشن گرفت و در سخنانی کوتاه از رفاقتش با ورزشکاران ایرانی گفت. لحظه‌ای که مرزها رنگ باخت و تنها زبان مشترک «اسلایت» بود.

■ **معنای تازه‌ای از قهرمانی**

هادی چوپان شاید مدال طلای امسال را به گردن نینداخت اما چیزی درخشان‌تر از طلا با خود آورد؛ تصویری از فروتنی، ادب، مردانگی، وفار، اصالت و منش ایرانی. او نشان داد قهرمانی واقعی در عضله نیست؛ در اخلاق نهفته است.

از آن شب در لاس‌وگاس، جهان فقط نام نفر اول را به خاطر نسپرد، چهره مردی را که با تواضع ایستاد و با اخلاق پیروز شد را نیز حفظ کرد.

هادی قهرمان نشد اما صدای انسانیتش تا دورترین نقاط جهان پیچید. او به همه آموخت افتخار، همیشه روی سکو نیست؛ گاهی در یک نگاه، یک تبریک و یک لبخند ساده خلاصه می‌شود.

ایران مطرح کرد، یک نمایش مهوع دیگر بود. او در حالی با ژست تهوع‌آور مدعی شده دست دوستی را به سمت ایران دراز کرده که در میانه مذاکرات، به نتانیاهو برای حمله به ایران چراغ سبز نشان داد و خود نیز اول تیرماه تالیسیات هسته‌ای ایران را بمباران کرد. پس از توقف جنگ هادی تنها نشانه‌ای از تغییر موضع و سیاست آمریکا علیه ایران مشاهده نشد، بلکه رفتار دولت آمریکا علیه ایران نشان داد ترامپ به دنبال تشدید فشار و افزایش تنش با تهران است. بنابراین هیچ نشانه‌ای از تغییر رفتار ایران در قبال آمریکا مشاهده نشده و همان‌گونه که گفته شد، هدف ترامپ از این نمایش مضحک در تل‌آویو و منظور او از صلح با ایران، به تسلیم کشاندن ایران است؛ تسلیمی که به اعتقاد کارشناسان، زمینه حمله مجدد نظامی به ایران را فراهم می‌کند.

در ایران قطعا کسی این ادعاهای مضحک و البته تهوع‌آور ترامپ را باور نخواهد کرد. او فاقد کمترین اعتبار در ایران است. مردم ایران بویژه شهروندان تهرانی هنوز پست بی‌شرنامه او در فضای مجازی در شامگاه ۲۶ خرداد را که نوشت «تهران را تخلیه کنید» از یاد نبرده‌اند.